

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

У НЕПОРУШНІЙ БРАТНІЙ СІМ'І

Наша велика Батьківщина, що розкинулася на одній шостій частині планети, вступила в своє десятиріччя своєї славної соціалістичної історії, початок якій поклав Великий Жовтень. З його могутнім революційно-перетворюючим впливом нерозривно зв'язана історична доля всіх радянських народів, у тому числі й українського народу. Навіть два могутні крила — соціалістичний лад і дружба народів-братів — допомогли трудящим Радянської України піднятися до вершин соціально-економічного і духовного розвитку. Між рівними рівна, між вільними вільна, Українська РСР відзначає велике свято — 60-річчя проголошення Радянської влади й утворення Української Радянської Соціалістичної Республіки.

Про щасливу долю українського народу в сім'ї вільній, новій, його вірність вічно живим ідеалам Жовтня красномовно розповідають святкові панно, транспаранти і лозунги, якими прикрасилися у ці дні міста і села Радянської України.

Особливо урочиста головна площа міста-героя Києва, яка носить ім'я Жовтневої революції. В центрі її височить монумент на честь боротьби за владу Рад, тих, хто шістьдесят років тому відкрив нову еру в історії людства, закладав фундамент соціалістичної Вітчизни.

Десята година ранку. На центральну трибуну під оплески учасників свята піднімаються товариші В. В. Гришин, Д. А. Кунаєв, Г. В. Романов, В. В. Щербинський, Г. А. Алієв, П. М. Машеров, Ш. Р. Рашидов, М. С. Соломенцев, перші секретарі ЦК Компартії: Грузії — Е. А. Шеварднадзе, Литви — П. П. Грішявічус, Молдавії — І. І. Бодюл, Латвії — А. Е. Восс, Киргизії — Т. У. Усубалієв, Таджикистану — Д. Расулов, Вірменії — К. С. Демірчян, Туркменії — М. Г. Гапуров, Естонії — І. Г. Кебін, члени і кандидати в члени Політбюро ЦК Компартії України товариші М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, Г. І. Ващенко, О. П. Ляшко, П. Л. Погребняк, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, В. Ф. Добрий, Б. В. Качура, В. Ю. Маланчук, Я. П. Погребняк.

У відкритій машині на площу в'їждить кандидат у члени Політбюро ЦК Компартії України, командуючий військами Червонопрапорного Київського військового округу генерал Армії І. О. Герасимов. Він приймає рапорт командуючого парадом генерал-лейтенанта танкових військ Ю. П. Терентьєва, об'їздить війська, що вишикувалися вздовж Хрещатика, поздравляє їх з 60-річчям проголошення Радянської влади й утворення Української Радянської Соціалістичної Республіки. У відповідь гримить могутнє «ура!».

Командуючий піднімається на трибуну і виголошує промову.

Починається військовий парад.

Потім господарями головної площі міста стають торжествуючі колони демонстрантів. Рапорти трудових перемог над їх рядами, бадьорі, життєствердуювальні пісні, радісні обличчя учасників багатотисячного походу відображають атмосферу загального піднесення і натхнення, з якими трудящі республіки разом з усім радянським народом завершують ювілейний рік. Він назавжди увійде в історію країни і в наші серця як рік прийняття нової Конституції СРСР і 60-річчя Великого Жовтня, як важливі етапи у виконанні завдань десятої п'ятирічки.

Тисячі очей звернуті до портрета Володимира Ілліча Леніна на величезному панно, що відкриває головну колону. З титанічної діяльністю створеної ним

партії, з революційними ідеями Жовтня нерозривно зв'язані історичний поворот в долі українського народу, найглибші перетворення в усіх сферах його життя. «1917» і «1977» — ці знаменні дати, що полум'яють на кумачі, символізують героїчний шлях боротьби і творення, пройдені трудящими України пліч-о-пліч з великим російським народом, всіма народами нашої багатонаціональної країни.

Розквітла, невідомо змінювалася чотиригоди орденоносна Радянська Україна. Динамічно і комплексно розвивається її економіка — невід'ємна складова частина єдиного народногосподарського комплексу країни. Про ці знаменні прикмети зростання й оновлення розповідає панно-діорама, на якому відображено основні показники розвитку народного господарства республіки за роки Радянської влади.

Ненаве червона зоря зайнялась над Хрещатиком — у повені червоних прапорів на площу нескінченним потоком вливаються представники 700-тисячного робітничого класу столиці республіки. Індустрія міста сьогодні — це важке машинобудування, верстатобудування, приладобудування, електронна та інші галузі промисловості. Погляд раз у раз захоплює знайомі емблеми швидкохідних морських суден, легкокоритих повітряних лайнерів, найдосконаліших електронно-обчислювальних машин, унікальних зварювальних апаратів, високоточних приладів.

Вбрання колон розповідає про те, з яким величезним натхненням працювали виробничі колективи в дні всенародного обговорення і прийняття нової Конституції СРСР, святкування ювілею Великого Жовтня, які трудові подарунки підготували вони 60-річчю проголошення Радянської влади на Україні. З початку року в Києві вироблено понад план продукції майже на 80 мільйонів карбованців.

Трибуни аплодують ученим. У місті працює понад 150 академічних і галузевих науково-дослідних інститутів. Наука стає справді продуктивною силою, допомагає вирішувати практичні питання прискорення науково-технічного прогресу.

Про свої творчі досягнення рапортують представники творчої інтелігенції. На марші — представники багатотисячної армії студентів столиці республіки. 850 тисяч майбутніх командирів виробництва, педагогів, лікарів, дослідників здобувають глибокі знання, проходять школу становлення і ґартування у вузах республіки.

Разом з радянськими ровесниками в святковій колоні — юнаки і дівчата із зарубіжних країн, які навчаються в київських вузах.

Стрункими колонами пропонують завершити святкову маніфестацію на Хрещатику.

Святкові демонстрації трудящих відбулися у містах Харкові і Львові. Мітинги з нагоди 60-річчя проголошення Радянської влади й утворення Української РСР пройшли в містах і селах республіки, в колективах трудящих.

Святкування 60-річного ювілею Радянської України ще раз продемонструвало монолітну згуртованість трудящих республіки навколо рідної Комуністичної партії, її Ленінського Центрального Комітету, їх рішучість внести гідний вклад у виконання величезної програми комуністичного творення.

(РАТАУ).

ПЛЕНУМ ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

27 грудня в Кіровограді відбувся пленум обкому Компартії України, який обговорив питання «Про підсумки грудневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС і завдання партійних організацій області, що випливають з промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва на Пленумі» та «Про проекти плану економічного і соціального розвитку та бюджету області на 1978 рік».

З доповіддю в першому питанні порядку денного на пленумі виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак, з доповіддю в другому питанні — голова виконкому обласної Ради народних депутатів Д. П. Максименко.

В обговоренні доповіді взяли участь: В. О. Сокуренько — перший секретар Кіровоградського міського партії, В. В. Гуля — перший секретар Маловисківського райкому партії, М. Г. Гайдамака — голова виконкому Бобринецької районної Ради народних депутатів, В. І. Карленко — директор кіровоградського заводу «Червона зірка», В. А. Івлева — пер-

ший секретар Знам'янського міського партії, В. І. Шестаков — генеральний директор об'єднання «Олександрівський», В. М. Пастух — центрифужистка виробничого об'єднання «Кіровоградградфіт», В. Г. Кузнецов — голова обласного об'єднання «Сільгосптехніка», Г. І. Ткаченко — бригадир ферми радгоспу «Третій вирішальний» Новгородківського району, І. М. Венжик — голова обласного комітету по телебаченню і радіомовленню, Л. Д. Федорова — секретар парткому колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району, В. О. Самохвалов — голова правління обласного міжколгоспного об'єднання по будівництву.

Із заключним словом виступив перший секретар обкому партії М. М. Кобильчак.

У першому питанні порядку денного пленум прийняв відповідну постанову.

В другому питанні порядку денного пленум прийняв постанову, якою в основному схвалено проекти плану економічного і соціального розвитку та бюджету області на 1978 рік і доручено виконкому обласної Ради народних депутатів внести їх на розгляд чергової сесії обласної Ради.

В ОБКОМІ ЛКСМ УКРАЇНИ

Про ініціативу колективу комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню цукрових буряків колгоспу імені Котовського Добровеличківського району

В «Основних напрямках розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» визначено чіткий рубіж для буряківників: «Довести середньорічне виробництво цукрових буряків до 95—98 мільйонів тонн, значно підвищити їх урожайність і цукристість... Завершити в основному комплексну механізацію буряківництва». Тому-то ініціатива членів комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки колгоспу імені Котовського Добровеличківського району, які звернулися до всіх сільських родин області із закликом оволодіти професією механізатора, заслуговує великої уваги і всебічної підтримки.

Бюро обкому ЛКСМ України схвалило ініціативу комсомольсько-молодіжної ланки Надії Сидорчук — протягом осінньо-зимового періоду оволодіти професією механізатора і з найбільшою продуктивністю працювати на вирощуванні та збиранні врожаю 1978 року.

Міськкомам, райкомам комсомолу необхідно провести широкую організаторську роботу по залученню дівчат до оволодіння механізаторськими спеціальностями, пошукати комсомольську увагу до умов навчання молоді на короткострокових курсах по підготовці механізаторських кадрів, направляти більше дівчат у сільські професійно-технічні училища для набуття професії механізатора.

Обласному штабу «Комсомольського прожектора» рекомендовано провести в січні 1978 року рейд-перевірку роботи короткострокових курсів по підготовці механізаторських кадрів.

(Див. 2 стор.).

У ЖОВТНЕВИХ КОЛОНАХ

Двадцять п'ятого грудня відбулася маніфестація молоді міста, присвячена 60-річчю встановлення Радянської влади на Україні і привітання ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, привітання тов. Л. І. Брежнєва трудящим республіки у зв'язку із знаменним ювілеєм.

Учасники маніфестації поклали квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну.

У виступах секретаря міськкому Компартії України К. П. Неділька, ветерана революції, члена КПРС з 1919 року І. М. Сунцова, формувальника цеху сірого чавуну заводу «Червона зірка» Валерія Олфіренка йшлося про те, як трудівники обласного центру зустріли славний ювілей, як вони продовжують бойовий і трудовий традиції людей старшого покоління, говорилось про набутки молодих кіровоградців, їхні зобов'язання на майбутній рік — рік 60-річчя ВЛКСМ.

Учасники маніфестації направили вітальну телеграму на адресу ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Ради Міністрів СРСР.

Коли б ви не запитали на першій молочнотоварній фермі колгоспу імені Чкалова про комсомолу Людмила Іванову, в кожного теплий усміх з'явиться на обличчі. Славна дівчина, скажуть, працює й щира, як і мати її.

Материню стежку прийшла Людмила на ферму п'ять років тому. Знала її, ту стежку, ще й раніше, бо після уроків частенько навідувалася до матері. Отож довго не роздумувала у виборі професії — стала дояркою. У нинішньому, ювілейному році, вона значно раніше запланованого виконала своє соціалістичне зобов'язання по надоях молока на корову.

На малюнку: доярка колгоспу імені Чкалова Новоградського району Людмила ІВАНОВА.

Малюнок В. ШУЛЬГІН.

ЗВЕРНЕННЯ

членів комсомольсько-молодіжної
буряківничої ланки колгоспу
імені Котовського
Добровеличківського району
до всіх сільських дівчат області

Нинішній рік спавною сторінкою ввійде в літопис нашої Комуністичної партії, Радянської держави. Це рік святкування 60-річчя Великого Жовтня, рік прийняття нової Конституції СРСР. Ми, члени комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки, як і всі радянські люди, прагнули ознаменувати ювілейний рік новими трудовими досягненнями. Кожна з нас доклала чимало сил та енергії, щоб виростити на кожному з 28 гектарів 320 центнерів солодких коренів при зобов'язанні 280.

Але цей здобуток нас не заспокоює. Адже наша рілннча ланка вирощувала врожай із значними затратами ручної праці, а поруч на 95-гектарній площі механізатори Іван Несторевич Кобренюк і його син комсомолец Сергій при мінімальних затратах ручної праці одержали з гектара по 305 центнерів цукрових буряків.

Замислились ми, взяли підраховувати зроблене нами і механізаторами — наслідки виявились різочими. Майже при однаковій урожайності собівартість центнера цукристих, вирощеного механізаторами, набагато нижча, ніж нашого, а оброблювана площа у них у 3,5 раза більша, ніж у нас. Ось де резерв підвищення продуктивності праці і здешевлення виробництва продукції.

Порадилися ми між собою і вирішили: шість дівчат нашої ланки підуть на курси механізаторів. Правління, партійна і комсомольська організації підтримали нашу ініціативу. Після закінчення навчання нам пообіцяли дати нозу техніку. Бо технічне переозброєння сільського господарства, як зазначає XXV з'їзд КПРС, потребує особливо висококваліфікованих кадрів. XVII з'їзд ВЛКСМ назвав проблему підготовки механізаторських кадрів одним з першорядних завдань. Ми — молоді господарі колгоспу. І кому ж, як не нам, господарювати на землі, дбати, щоб колгосп на ниві віддачував щедрими врожайми? Адже майбутнє села — в наших руках.

Дівчина на тракторі. В пам'яті постає легендарний подвиг Паші Ангеліної. Ми позинні стати в ряди її послідовниць. Нам, молодим дівчатам сьогодення, множити імена героїнь колгоспних ланів.

Ми вирішили стати трактористками. І віримо, що наше бажання здійсниться. Запоука цьому — нова Конституція СРСР, одна із статей якої проголошує:

«Жінка і чоловік в СРСР мають рівні права. Здійснення цих прав забезпечується наданням жінкам рівних з чоловіками можливостей у здобутті освіти і професійної підготовки, у праці, винагороді за неї і просуванні по роботі, у громадсько-політичній і культурній діяльності, а також спеціальними заходами щодо охорони праці і здоров'я жінок; створенням умов, які дають жінкам можливість поєднувати працю з материнством; правовим захистом, матеріальною і моральною підтримкою материнства та дитинства, включаючи надання оплачуваних відпусток та інших пільг вагітним жінкам і матерям, поступове скорочення робочого часу жінок, які мають малолітніх дітей».

Ось чому ми звертаємось до всіх сільських дівчат області із закликом: «Дівчата — на тракторі!» Нам, молодим, вирощувати хліб, буряки, примножувати і продовжувати славі трудові традиції батьків і старших товаришів. Є такі крилаті слова: «Майбутнє належить молоді». А ми, молодь, можемо так багато зробити! Ми скрізь потрібні коїні: і на великих будовах батьківщини, і в рідному селі. Наш обов'язок — працювати з кожним днем краще, гідно зустріти 60-річчя Ленінського комсомолу, щодня наближати світле майбутнє всього людства — комунізм.

Надія СИДОРЧУК — ланкова комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки колгоспу імені Котовського Добровеличківського району, Марія ШЕВЧЕНКО, Галина МАРЧЕНКО, Паша СУХОПАР, Тетяна ДОЦЕНКО, Олена ВІВАТЕНКО — члени ланки.

ПОКИ ЩО ДІВЧАТА ВИБЧАЮТЬ ТЕОРІЮ.
НА ФОТО: Н. СИДОРЧУК ТА Г. ХАВРОНЕНКО.

НАВЕСНІ ВСІ ВОНИ — ТЕТЯНА ДОЦЕНКО, ОЛЕНА ВІВАТЕНКО, ОКСАНА КУЧЕРЯВА, ГАЛИНА ХАВРОНЕНКО ТА НАДІЯ СИДОРЧУК — ОДЕРЖАТЬ ПОСВІДЧЕННЯ ТРАКТОРИСТА. І РОЗПОЧНУТЬ СЯ ДЛІА ДІВЧАТ ЗВИЧАЙНІ ТРУДОВІ БУДНІ. АЛЕ ТЕПЕР ВОНИ БУДУТЬ ОСОБЛИВИМИ. БО ЩОДНІ МОЛОДІ ТРАКТОРИСТИ ВІДТОЧУВАТИМУТЬ ШЛІФУВАТИМУТЬ СВОЮ ХЛІБОРОБСЬКУ МАШИНУ.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

ДІВЧАТА, НА ТРАКТОР!

Надія СИДОРЧУК:

Учитись нам іще
та вчитись...

Собівартість центнера коренів, вирощених нашою ланкою, і коренів, вирощених без затрат ручної праці механізаторами, дуже різниться не на нашу користь.

Якось і сказав нам комуніст Василь Трохимович Калінічев, досвідчений механізатор:

— Молоді ви, дужі, працювати, дівчата, а перспективи перед собою не бачите. Чи довго ще збиравимете бур'ян сапкою? Ой, недовго. Механізація на п'яти нам наступає. Відстає від життя... Знаєте що? Ідіть на курси трактористів!

І задумались ми, засперечалися. Справді, у тваринстві цілі — механізація трудових процесів; у живих же істот обачини хіба що на току, вже й на догляді за просапаними механізатори можуть обійтись без ручної праці і мати при цьому кращі економічні показники. Так, чого доброго, мине рік-два, і... ніде буде докласти рук багатьом дівчатам і жінкам колгоспного села. А коли у нас не буде постійної роботи, тоді що, більшу частину року «ходити в домогосподарках»? Е, ні, не вийде!

Отож ми й вирішили йти на короткострокові курси трактористів.

Звичайно, коли закінчили ми їх та одержимо машини, відразу не довірять нам серйозної роботи в полі. Спочатку підвозитимемо насілля, добрива, корми та інші вантажі. А як навчимося добре водити машину, тоді будемо продовжувати хліборобську справу вже майстрами. Бо за нами, молодими, — завтрашній день по-

ля. Але вчитись нам іще та вчитись...

Оксана КУЧЕРЯВА:
Вдома маю
підтримку

Коли ото ми з подружками вирішили трактористками стати, чоловік мій, Володя, подивився спершу недовілично. Можливо, подумав: «Куди тобі, отакій малій, з потужними машинами справлятися!»

А потім, поміркувавши, сказав:

ІНТЕРВ'Ю В ІНІЦІАТОРІВ

— Учись, Оксанко. Працюють же інші жінки. Та й сапка вже з моди виходить, хіба що на городі нею й орудувати.

І тепер я щоранку їджу на заняття, а Володя і дочку в ясла носить, і забирає її звідти, коли раніше з роботи повертається. Одним словом, обоє ми задоволені.

Щоправда, на перших порах важко дається наука. Хлопцям легше — вони змалечку привчалися до металу, техніки. А дівчат, як правило, матері призначували до хатньої роботи: смачно приготувати обід чи вечерю, гарно випрати білизну, навести лад у домі... Та час нині не той. Жінці мало бути доброю господинею — її чекає багато важливих громадських справ. І я дуже рада, що чоловік мене підтримує і розуміє.

Тетяна ДОЦЕНКО:
Я — з подружками

Що найбільше закріпило моє бажання стати трактористкою? Життєва необхідність бути поруч

подруг, з якими цього року в нелегкій праці виборювала висскій урожай. Знаю: в скрутну хвилину вони і морально підтримають, і допоможуть на практиці.

Та й не тільки дівчата. Після закінчення курсів ми прийдемо в першу тракторну бригаду, а там немало досвідчених і молодих, але вже вправних механізаторів. Вони, безперечно, допоможуть нам утвердитися, набутти не-

обхідних навиків. Правду каже Оксана: важко нам освоювати складні сільськогосподарські машини. Та коли вже поставили перед собою мету, то відступати ні куди.

Олена ВІВАТЕНКО:
Головне —
добрий настрій

Пригадую, як весною і влітку вирушали ми вдесятьох на поле. Пісні, жарти, добродушні дотепи — без них не обходився жодний робочий день. І хоча нерідко стомлювались, та все одно життєрадісність і бадьорість аж брили в кожній. То були незабутні дні.

А як буде в тракторній? Як приймуть нас, жінок, чоловіки-механізатори? Правда, он Маруся Кривенко не скаржилась на своїх колег-чоловіків. Коли прийшла після курсів у бригаду, розповідала, як її оточили увагою. І нехай у ставленні до дівчини спершу іноді проривалася іронічна поблажливість деякого, одначе молода трактористка не обра-

жалася, а стараністю в роботі, уважністю до порад повлі здобувала повагу.

Випадковість? Ні, швидше — норма нашого устрою життя: спершу у новачка викликають цілком природне прагнення визначити себе, а потім з товариською теплотою і дружньою підтримкою допомагають утвердитися.

Отож ми, майбутні трактористки, й сподіваємося на щирість і доброзичливість досвідчених колег. Взагалі, всім нам дуже хочеться бути серед тих, хто по праву вважається авангардом у дружній хліборобській родині. Будь ласка, їхні імена: Олександр Леонтійович Іщенко, Богдан Володимирович Грубар, Володимир Леонтійович Кірецький, Василь Пахалюк, Петро Чумак, Олександр Самович.

Галина ХАВРОНЕНКО:
А ми вдвох
з Миколою

Ще літ року тому я й не думала про професію механізатора. Вступила на курси закрійників. Та коли почула, що кілька молодих буряківниць із нашого колгоспу пішли на курси трактористів, а до того виявив бажання стати хліборобом і мій чоловік, засумнівалась я у правильності вибору професії.

Тепер ми разом з Миколою їздимо в Піщаний Брід на заняття. Сподіваємося, що потім працюватимемо вдвох на одному тракторі, позинно. Вважаю, романтика не тільки на Тюменщині чи на БАМі — є своя романтика й на колгоспному полі, якщо серця полум'яні, якщо хочеться робити щось не обхідне людям, вагоме.

КОМЕНТАР

Наш район відзначається тим, що на широкіх колгоспних ланах трудиться чимало жінок-механізаторів. Старанністю в роботі, господарським уболіванням за родючість землі вони здобули собі шану земляків. І сьогоднішній крич молодих буряківниць колгоспу імені Котовського: «Дівчата — на тракторі!», викликаний листом Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Леоніда Ілліча Брежнєва до всіх буряководів нашої республіки з нагоди виконання плану продажу буряків державі, обдуманий, зважений.

Удамося до цифр. В одному з найбільш економічно розвинувих господарств нашого району — колгоспі імені Калініна механізатор Іван Гончаренко виростає на кожному з 61 гектара 307 центнерів солодких коренів. Собівартість виробленого ним центнера — близько 1,8 карбованців. На іншому, такому ж розміром полі, де вирощував буряки Анастолій Проценко, урожайність досягла 290 центнерів. При однакових затратах праці різниця в собівартості центнера продукції становить 16 копійок. Таким чином, при плановій собівартості 2,34 карбованців Гончаренкова система обробки бурякового поля дала еконо-

ПОЛЕ ЧЕКАЄ АНГЕЛІНИХ

мічний ефект у 5700 карбованців. А Анастолій Проценко, не дотримавши правильної технології вирощування цукристих, втратив понад 7 тисяч карбованців. Загалом по господарству мали б економічний ефект від реалізації буряків у сумі понад 83 тисячі карбованців, якби собівартість центнера була такою ж, як у Гончаренка. Колгосп імені Котовського, де працює ланка Надії Сидорчук, за цих же умов одержав би додатково 141,9 тисячі карбованців.

Собівартість центнера цукристих загальною по району на 13 копійок нижча від пшавової. Економічний ефект від цього — 408,8 тисячі карбованців. А якби центнер буряків обійшовся в стільки ж, як Гончаренку, район одержав би 1446 тисяч карбованців додаткового прибутку.

Це ще раз переконує в далекоглядності політики партії, яка в рішеннях XXV з'їзду КПРС намітила дальший курс на інтенсифікацію сільськогосподарського виробництва, на комплексну механізацію вирощування зернових і технічних культур, на впровадження передових методів праці на полях колгоспів і радгоспів.

Відродно, що дівчата-комсомолки нашого району по-діловому відповідають на накреслення партії та уряду, Напередодні третього року

п'ятирічки вони закликали всіх ровесниць області освоювати техніку села.

У районі їх підтримали. Сьогодні на базі трьох колгоспів — «Україна», імені Карла Маркса, «Шлях до комунізму» — і в районному об'єднанні «Сільгосптехніка» набувають спеціальності тракториста понад 100 майбутніх хліборобів, серед них 86 комсомольців, четверта частина з них — жінки і дівчата.

Отож, колоситися щедро, тужавити добрим зерном хлібним нивам, повнитися комсомольським зав'язям трудовим будням сучасного села. Бо росте гідна зміна ветеранам механізаторської гвардії.

Тож на трактор, дівчата! Шлях вам прямий і світлий.

С. ДРОМАШКО,
завідуючий відділом комсомольського життя Добровеличківського райкому комсомолу.

ПЕРЕКЛАДАЧ ДУШІ

Мільйони слухачів. Сотні Будинків культури, клубів, філармоній тощо. Оплески. Шірі усмішки. Все це — історія нашого самодіяльного хорового колективу.

На один десяток років ми даруємо пісню робітникам і службовцям, студентам і хліборобам, воїнам і учням. А пісня — це перекладач душі народної. Найкращий. Найчутливіший.

За роки своїх гастролей ми побували в Прибалтиці, Грузії, Новоросійську, Москві, Ленінграді тощо. І скрізь нас приймали, як бажаних гостей і найкращих друзів.

Г. ПОЧАПСЬКИЙ, заслужений працівник культури УРСР, керівник самодіяльної заслуженої хорової капели кіровоградського Палацу культури імені Жовтня.

КІРОВОГРАДСЬКА „РАЙДУГА“

Цього року вокально-інструментальний ансамбль «Райдуга» (художній керівник В. Шепотинник) кіровоградської обласної філармонії обслуговував будівельників БАМу. Дружніми і теплими оплесками глядачі нагороджували виступи співака Валерія Бикова, читця Петра Чорноморченка та інших артистів ансамблю.

Кіровоградська «Райдуга» в ювілейному році побувала з гастролями в братніх республіках — Казахстані і Туркменії.

В. МАНУЙЛЕНКО.

ПРАВОВІ ЗНАННЯ — МОЛОДІ

У жовтні-листопаді цього року проведено двомісячний правовий пропаганди серед неповнолітніх і молоді області. В лекціях та бесідах з молоддю особливу увагу було приділено пропаганді і роз'ясненню матеріалів XXV з'їзду КПРС, говорилось про 60-річчя Великого Жовтня, керівну роль КПРС у створенні та розвитку Радянської держави, про положення нової Конституції Союзу РСР, радянський спосіб життя обов'язки радянських громадян, законодавство про молоді.

Члени лекторської групи обкому комсомолу побували в семи районах, де прочитали 75 лекцій. Багато виступів на рахунок лекторських груп міськкомів і райкомів комсомолу, працівників правоохоронних органів. За два місяці проведено 84 вечори запитань і відповідей, 15 засідань кіноклубу «Підліток», 11 зустрічей «Юристи за круглим столом».

Велику роботу провели молодіжні правові клуби Кіровоградського заводу «Червона зірка», Світловодського заводу чистих металів, Побузького нікелевого заводу та ін. Програми клубів під час двомісячника включали зустрічі з працівниками адміністративних органів, вікторини «Чи знаєш ти закон?», перегляд і обговорення художніх та науково-популярних фільмів на правові теми.

У Кіровоградському районі активну участь у правовій пропаганді взяли районний прокурор В. В. Шагвалов, начальник районного відділу внутрішніх справ В. Н. Столяковський, народний суддя М. І. Дубієв. Вони допомагали влаштовувати зустрічі молоді з ветеранами комсомолу, війни і праці, депутатами Рад.

Підсумки двомісячника підбито на спільній нараді працівників обласної прокуратури, відділу юстиції, управління внутрішніх справ, представників обласної організації товариства «Знання», обкому комсомолу. Відзначено, що проведення заходу сприяло активізації правової роботи серед молоді.

В. МІСЦЕНКО, консультант відділу юстиції облвиконкому.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»
„МЕНЕ ХВИЛЮЄ...“

Цікаво й змістовно пройшла звітно-виборна комсомольська конференція Гайворонського району. Комсомольці, що виступили на ній, говорили не тільки про досягнуте. Вони підняли цілий ряд проблем, над розв'язанням яких треба добре попрацювати і райкомові комсомолу, і комітетам первинних організацій. Зокрема, мова йшла про недоліки в роботі «Комсомольського прожектора», в організації соціалістичного змагання і дозвілля молоді. Деякі з виступів були опубліковані в номері «Молодого комунар» за 13 грудня під заголовком «Мене хвилює...»

Як повідомив перший секретар Гайворонського райкому ЛКСМ України Олександр ПЕРЕСУНЬКО, райком проаналізував критичні зауваження і конкретні

пропозиції спілчан. Були розроблені заходи щодо поліпшення роботи районного штабу «КП», організації соціалістичного змагання і дозвілля юнаків та дівчат. Так, наприклад, райком комсомолу клопотатиме перед правлінням колгоспу «Зоря комунізму» про те, щоб комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню кукурудзи працювала на своєму полі від початку і до кінця сільськогосподарських робіт.

Віднині вчора для молоді взастановлюються не тільки школярі, але й комсомольці промислових підприємств. Що стосується роботи «Комсомольського прожектора», то на базі краєвих комсомольських організацій проводитимуться семінари «прожектористів», комсомольські дозорці частіше обмінюватимуться досвідом.

Якщо тобі подобається професія моряка, ти можеш ним стати. Як можеш стати льотчиком чи педагогом. Право на вибір професії нам гарантує Конституція країни, в якій ми живемо. Та професія, яку ти вибериш, обов'язково повинна відповідати покликанню, здібностям. А ще — повинна враховувати громадські потреби. Як знайти свою професію, ту, без котрої не уявляєш свого життя і котра найбільш необхідна людям, що живуть поруч тебе?

«І в українському мільярді пудів хліба є й ваша немала частка», — ці слова звернені не до знатних хліборобів. Вони — до них, старшокласників області, котрим ще потрібно буде вибрати головну дорогу в житті. До них, старшокласників, котрі в душі цей вибір уже зробили. Бо пізнали смак хліба, вирощеного з малої зернини своїми руками. Бо зрозуміли велику єдність свого покликання і громадських потреб країни. Бо відчували, як буває приємно, радісно, коли люди кажуть: «Спасибі. За працю вашу спасибі».

Іх, тих, хто працював цього літа в трудових об'єднаннях старшокласників, багато — понад двадцять тисяч. Понад двадцять тисяч школярів, долі яких у майбутньому визначатимуться найголовнішим — працею. Так буде у вихованців учнівської виробничої бригади Новопрасківської середньої школи Олександрівського району. Вже вкотре їхня бригада стає переможцем в області, вже вкотре везуть вони до школи перехідний Червоний прапор обкому Компартії України. І вкотре залишаються працювати в рідному колгоспі випускники цієї школи... І у тих, хто посів у змаганні друге місце, — в учнів десятирічок: Комншуватської Новоукраїнського району, Богданівської Знам'янського, Дмитровської Устинівського району, і у тих, хто посів

«Земля наша —
доля наша...»

третє місце, — в учнів Новостародубської середньої школи Петрівського району, Хашуватської Гайворонської, Липнявської Добровеличківської, Надлацької Новоархангельського районів. І у тих, хто не зайняв поки що призових місць, але хто, як і переможці, ростив на землі хліб, сів за кермом трактора, ставав Трудівником.

На обласному зльоті трудових об'єднань старшокласників було урочисто: учениця Наталка Писаревська приймала прапор з рук секретаря обкому партії А. І. Погребняка. І радісно: на сцену учнівські руки несли сонячний коровай, випечений із зерна, вихопаного цими ж руками. І цікаво. Бо кожен говорив про те, що хвилювало всіх, хто був у цьому залі. Говорили зі сцени, говорили під час перерв, стовпились біля експонатів виставки. Розповідали, запитували, навіть щось занотували в зошитах.

ТУТ
НАШІ РУКИ
НЕОБХІДНІЗ ВИСТУПУ ЛЮБИ
СЕРДЮК, МОЛОДОГО
КОЛГОСПНИЦІ
КОЛГОСПУ ІМЕНІ ЛЕНІНА
ДОЛІНСЬКОГО
РАЙОНУ

Вони стояли біля прапора колгоспу, тримали в пригорщах землю і повторювали: «Обіцяю чесно виконати свій священний обов'язок і повернутися у рідний колгосп».

Я вірю їм: мої однокласники після служби в лавах Радянської Армії обов'язково повернуться до колгоспу. Адже тут чекають їх друзі — 26 урочистих десятикласників поповнили трудову сім'ю колгоспу імені Леніна. Тут чекає їх улюблена робота. Улюблена, бо любов до землі прийшла до нас не вчора. Вона вже ввірена працею в учнівській виробничій бригаді. І такої любові не зраджують.

Чи не думас хто-небудь, що, залишаючись працювати в колгоспі, ми закриваємо собі дорогу до навчання? Якраз навпаки. Щороку працювати в сільському господарстві стає дедалі складніше, наука стає всевладною господинею в полі, на тваринницьких фермах. Понад сто трудівників нашого колгоспу навчається в інститутах і технікумах заочно. В різних сільськогосподарських вузах — одинадцять колгоспних стипендіатів. Багатьом моїм однокласникам колгосп і наступного року дасть направлення для аступу до навчаль-

З XVI обласного зльоту трудових
об'єднань старшокласників

НА ФОТО: УЧАСНИКИ ЗЬОТУ ОГЛЯДАЮТЬ ЕКСПОНАТИ ВИСТАВКИ. ФОТО І. КОРЗУНА.

них закладів. А по закінченні ми повернемося в рідне село спеціалістами. Хочу звернутися до всіх, хто зібрався сьогодні в цьому залі: починайте свою трудову дорогу в рідному колгоспі, залишайтеся працювати в селі всім класом. Тут ваші руки найнеобхідніші. До того ж руки ваші — вмілі, справжні руки хліборобів. Он доказ, на столі, — запашний і світлий хліб, що принесли ви його з собою з першого вашого поля...

ДОВЕДИ,
НА ЩО ТИ
ЗДАТНИЙЗ ВИСТУПУ АЛЛИ
БАРБАРЕНКО, БРИ-
ГАДИРА УЧНІВСЬКОЇ
ВИРОБНИЧОЇ БРИГА-
ДИ КОМНШУВАТ-
СЬКОЇ СЕРЕДНЬОЇ
ШКОЛИ НОВОУКРА-
ІНСЬКОГО РАЙОНУ

Є у нас один клас. Світлий і просторий, нескромний на іншій. Зветься він полем. Ми йдемо сюди з найбільшою охотою. Тут, у цьому класі, тобі не допоможуть навіть найдетальніші підказки. Тут повинен сам довести, на що ти здатний, що ти вмієш. А зробити це не просто. На-

ша учнівська виробнича бригада змагається з комсомольсько-молодіжною тракторною бригадою колгоспу. По-справжньому, без скидок. Змагання у нас цікаве: більшість членів комсомольсько-молодіжної — наші колишні учні. І тому, коли ми перемігемо, вони радіють, мабуть, ще більше від нас.

Улітку ми завжди зайняті в таборі праці і відпочинку. Цього року наш табір уперше працював не як завжди, в одну зміну, а в три. Вийшло так, що різні класи по черзі працювали протягом усіх трьох літніх місяців. На нашу думку, так працювати краще.

І ще хочу сказати про одну проблему: було б непогано, якби ми мали постійне приміщення для таких таборів. Про це, мабуть, мріють чимало старшокласників і інших шкіл.

У нашому колгоспі багато шанованих людей. Ми знаємо: їх шанують за працю. За працю й відзначають — близько 150 членів колгоспу удостоїлись урядових нагород. Радіємо за кожного. Та найбільше — за наших попередників, колишніх вихованців школи, нашої виробничої бригади. Радіємо і обіцяємо: прийдемо вам на зміну.

Люди,
час
події„СЕРЦЕМ
ДИВЛЮСЯ...“

ВЕЛИКИЙ СИН ПЛАНЕТИ

Встаду мій далекий,
Ти прадіда згадай.
Під кулеметний клекіт
Звільняв він рідний край.
Крізь бурляну негоду
Твій прагін-комуніст
Навіки нам свободу
В Жовтневі дні приніс.
Розбив тюремні ґрати,
Кайдани вік розбив.
У славному мік двадцятій
Він атом розцвинув.
Зорав степи цілісні,
Засіяв їх зерном.
Він воду дав пустині,

Щоб квітло все кругом.
Піднявся у висі космічну
Твій прагін-богатыр,
Наш трудолюб одвічний
Відстоїв людям мир.
Великий син планети,
Він гартувався в борні.
Про нього всі поети
Складатимуть пісні.
Де сад у будинок цвітін
Стоїть на повний зріст
У бронзі, у граніті
Твій прагін-комуніст.

Іван ЧЕРВОНІЩЕНКО.

ВАШІНГТОН. Президент США Дж. Картер схвалив проект воєнного бюджету на 1979 фінансовий рік у сумі 126 мільярдів доларів. Він майже на 10 мільярдів доларів перевищує бюджет поточного, 1978 фінансового року і є рекордним за всю історію США.

ЛІМА. У Перу триває проведення аграрної реформи. В департаменті Куско в розпорядження селян передано понад 12 тисяч гектарів земель, які належали великим земле-власникам. Урядова газета «Кроніка» відзначає, що передача земель здійснюється відповідно до закону про аграрну реформу.

(ТАРС).

Планета „МК“

СОФІЯ. Великого виробничого успіху добився колектив автомобільного заводу при машинобудівному комбінаті «Базкан» у болгарському місті Ловеч. З його складального конвеєра зійшов сотисячний автомобіль «Москвич». Завод був збудований з братерською допомогою Радянського Союзу. Тепер шодоби з воріт заводу виходять 60 автомобілів.

БУДАПЕШТ. Успішно працювали цього року трудівники сільськогосподарських кооперативів Угорщини. Обсяг виробленої ними продукції зріс порівняно з минулим роком на 16 процентів. Поголів'я великої рогатої худоби в кооперативах збільшилось на 43 тисячі голів, зросло надій молока.

СТАРШОКЛАСНИКИ його зрозуміли: щоб стати чемпіоном з багатоборства ГПО, треба тренуватися, тренуватися щодня. Вчитель фізкультури В. А. Нечипуренко ще раз перепитує хлопців-восьмикласників:

- Як маєте пробігти шістдесятиметрівку на золотий значок?
- За вісім і чотири десяті секунди.
- А півкілометровий крос?
- За півтори хвилини.
- А ще яка програма?
- Стрибки в довжину і висоту.
- Лижні гонки.
- Белокрос.
- Плавання.
- Є ще й біг на конзанах.

Учитель, задоволений відповідями своїх вихованців, повідомляє:

— Сімдесят з вас уже значківці, сорок продовжують складати нормативи. Декому треба допомогти — у плавальні і в підтагуванні на перекладні. Шефами початківців будуть чемпіони з багатоборства ГПО Олі Похил уже тренує своїх подруг. У неї перший розряд, і ви можете повчитися, як треба виконувати кожну вправу...

Прийшов до четвертокласників і спитав:

— Чим би ви хотіли сьогодні зайнятися?

Хлопчики відповіли першими:

— Ми взяли з собою ковзани...

— От і добре. Ось вам шайба. І діачок навчить триматися на льоду. А в неділю станемо на лижі. Хто має свої — принесіть. Підрихтуємо й шкільні. Бо у нас на черзі «Старт надій» — спор-

НА МАЛОМУ СТАДІОНІ — «СТАРТИ НАДІЙ»

тивні дитячі ігри. Тут багато цікавого. В кожному класі визначимо кращого стрибуну та бігуна, узнаємо, хто найкращий снайпер, багатоборець. І якщо більшість вас матиме високі результати, ваш клас стане чемпіоном школи, району.

А семикласники цікавилися стартами, що мають відбутися наступного тижня. Через день у вестибюлі для вас висімо графіки всіх змагань на зиму. Почнемо турніри на призи клубів «Золота шайба», «Біла тура», «Чудо-шашки». А ще — міні-футбол.

Усі ці повинні неабияк схвилювали піонерів. І, надівши спортивні костюми, вони звеселіло вибігли з класу: у спортзалі Василь Андрійович запропонував їм спробувати свою майстерність зі стрибків у довжину.

— Та тут же ніде розбігтися, — кинув репліку хтось із хлопців.

— Усе враховано. Стрибатимуть з місця. Хто перший?

Першою стрибнула Таміла Ткаченко. Заміряли. І всі приємно здивувалися — 195 сантиметрів.

— А коли з розбігу, то вона й результат Олі Похил може перекрити.

— Якщо потренується. Бо в Олі — 4 метри 22 сантиметри.

Шестикласникам інше завдання — метання ганісного м'яча. Тут відзначився Сергій Тарасевич — 49 метрів. Це на два метри менше, ніж у чемпіона школи з багатоборства ГПО Гені Нечипуренка.

Після обіду школярі зібралися у піонерській кімнаті. Волод Коженов записував бажаннях узяти участь у шахово-шашковому турнірі.

КЛАС НАЗИВАЄ ЧЕМПІОНА

— Не всі одразу, — зауважив семикласник, — Списки — за віковими групами. Спочатку будуть змагання в кожному класі. Потім побачимо, хто найсильніший у школі. Чемпіони класів візьмуть участь у сезоні одночасної гри з кандидатом у майстри спорту Георгієм Дубівкою. В дні канікул він приїде до нас із Кіровограда. Василь Андрійович запросив.

— Неодмінно приїде, — озвався Нечипуренко. — Ознайомить вас зі стратегією шахів, розкаже про Карпова і Ботвінника. Допоможе вам налагодити заочні змагання з шахістами інших шкіл області, турніри поштою, тобто за листуванням. Ви дізнаєтесь, що таке подвійний удар...

Осторонь стояв кращий бігун школи Сергій Максютін. І коли вчитель відійшов від юних шахістів, хлопець запитав:

— А як бути спринтером? До весни чекати?

— Хто це тобі таке нарадив? Ні, ні, тренуватимеся і в залі, і на дворі: буде крос, естафета. Хіба зима для легкоатлетів — канікули? Знаєш, як тренується Борзов?

— Трекш читав.

— Ось буде день бігуна — розкажу вам про Борзова.

Тож і такі, як Сергій Максютін, теж задоволені. Проблема хіба що в Ігоря Полішка, Люди Мовіної та Сергія Стародуба — ніде готуватися до обласних

змагань з плавання. А ці учні у збірній школи.

— Попросимось у плавальний басейн Кіровоградської ДЮСШ. Думаю, нам дозволять трохи потренуватися.

Зате для тих, хто захоплюється хокеєм, — привітання. Олі Мишко Крикуненко, Волод Коженов, Петро Пухир і Віта Питомцев, узлиши ковзани, вже побігли до стау. Борти хокейного майданчика зробили зі снігу та покритого льоду, ворота «окреслили» портфеліками — і в бій. За ними ще одна група юних хокеїстів.

А Василь Андрійович іде на розмову з директором школи.

— Для тренувань це ще підходить — лід на ставку місний. А якщо прийматимемо сусідів — ставу типовий майданчик, з бортами, зі справжніми воротами, з освітленням. Треба справити ковзани і лижі, бо цих мало. Хоч у придбати ковзани і лижі, але на час відповідальних багатьох і є свої, але на час відповідальних турнірів усе повинне бути на місці. Дівчатам, наприклад, батьки ще не купили лиж. А на крос вийде майже сто учнів.

Нечипуренко мав на увазі лижний крос на призі колишньої підпільниці, вчительки з Високих Байраків М. Є. Бондаренко, яку розстріляли фашисти. Ці змагання присвячуються 60-річчю Збройних Сил СРСР.

Подібні поєдинки під час зимових канікул щодня. І найбільш масові — в недільні дні. «Старт надій» згуртовують піонерів, кличуть до заповітного Олімпу.

М. ШЕВЧУК.

с. Созонівка
Кіровоградського району.

Володимир Конєв ще молодий артист, але вже здобув прихильність любителів кінематографії, ставши лауреатом премій Ленінського комсомолу.

Мільйони кіноглядачів добре запам'ятали його в художній стрічці «Як гартувалася сталь».

Кілька днів митець перебував на Кіровоградщині, зустрічався з глядачами в

кінотеатрах «Комсомолец» і «Мир» обласного центру, в шахтарській Олександрії, розповідав про свій творчий шлях, про епізоди зйомок фільмів, про творчі плани.

І. ЖЕВАНІВСЬКИЙ.

На фото: В. КОНЄВ дає автографи після зустрічі в кінотеатрі «Комсомолец».

Фото І. НАЗАРЯТИЯ.

ТУРНІРНЕ ТАБЛО

БАСКЕТБОЛ. П'ять днів у Будинку фізкультури Кіровоградського заводу «Червона зірка» проходила першість обласного центру з баскетболу серед чоловічих команд, присвячена ювілею Радянської України. Впродовж п'яти днів зустрічі студенти факультету фізичного виховання педагогічного Інституту імені О. С. Пушкіна, Другу сходивку зайняли баскетболісти спортивного клубу «Зірка», третю — представники Інституту сільськогосподарського машинобудування.

ВОЛЕЙБОЛ. Спортивний зал технічному механізації сільськогосподарського заводу. Тут мірялися силами команди колективів фізкультури середніх навчальних закладів обласного центру. Без поразок грали спортсмени машинобудівного і учні будівельного технікуму, які завоювали чемпіонські титули Кіровограда.

ГІРЬОВИЙ СПОРТ. У районному центрі Березівка, що на Одещині, відбувся республіканський турнір з гірського спорту на призи олімпійського чемпіона, заслуженого майстра спорту СРСР Леоніда Жаботинського. В ньому взяли участь і кіровоградці — атлети спортклубу «Зірка». До програм гірського спорту входили: змагання з гірською лижів, поштовх двох гір двома руками і ринком гір однією рукою. Вдало на цих змаганнях виступили наш земляк кандидат у майстри спорту Володимир Балакирев. Серед тих, хто мірявся силами в найважчій ваговій категорії, він зайняв третє призове місце.

ВОГОНЬ — ВОРОГ ЯЛИНКИ!

нескладні. Ось вони: ялинка не можна прикрашати цесулойдними іграшками, папером і марлею, які не просочені вогнезахисними речовинами. Не можна наряджати в костюми з марлі й вати дітей і дорослих, якщо цих костюмів відповідно не оброблено. Для приготування вогнезахисної речовини в 1 літрі гарячої води розчиняють 150 грамів діамонію фосфату і 90 грамів сірчанокислого амонію. Цього розчину вистачає для обробки 200 грамів попередньо розпушеної вати.

Для освітлення ялинок слід використовувати лише електричні гірлянди заводського виготовлення, напруга не повинна перевищувати 12 вольтів. Свічками та саморобними гірляндами користуватися забороняється.

Не можна залишати дітей біля ялинок без догляду — це теж може бути причиною пожежі. Не слід обнімати ялинку бородастою сіллю, влаштовувати в приміщенні феєрверки.

Не рекомендується ставити ялинку вище другого поверху. До того ж у будинку повинно бути не менше двох виходів. У місцях улаштування колективних ялинок треба мати 3—5 вогнегасників, коварів, запас води та кілька відер. Адміністрація зобов'язана подбати про встановлення телефонів, вивідати чергових.

Дотримуючись цих вимог, ви можете сподіятися на ніч не затьмарений новорічний відпочинок.

В. БУДУЛАТІЯ,
інженер відділу пожежної охорони УВС облвиконкому.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50. вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета публікується на українському письме.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде 1 січня 1978 року.